

Περὶ τοῦ, ἂν συμφέρή νὰ καταχωρῶνται εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνελεύσεων, τὰ ὀνόματα τῶν ῥητόρων. (Ὁρὰ τὰ προηγούμενα εἰς τὸ 13 φύλλον.)

Ἡ ἀντιρρητικὴ πρότασις ὑποτίθεται πρᾶξις συμφώνως μετὰ τὸ κοινὸν συμφέρον· τί δὲ, ἂν αἱ πράξεις ἤθελον ἐλεγχθῆ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπιλαβεί; Ὁμολογουμένως πρέπει νὰ λάβῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἐπιβουλῆς αὐτοῦ διαγωγῆς, χλευασθεῖς καὶ στυλιτευθεῖς δημοσίᾳ.

Ἡ ἀποσιώπησις ἀρὰ τῶν ὀνομάτων, ἐμποδίζουσα νὰ πείσῃ τὸ γενικὸν μῆκος καὶ ἡ ἀγανάκτησις ἐπὶ αἰτομα δεικνύει, παρέχει εἰς τὰ μέλη τῶν βουλευτικῶν σωμάτων τὴν εὐκαλίαν νὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ βάρους τῆς κατασχύνης, προφασίζόμενοι ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου τὴν κακίαν ὡς παραίτιον ἐπιβλαβούς ἀποφάσεως. Πιστεύεται, ὅτι, ἂν ἡ Γερουσία ἐφύλαττε τὸν νόμον τῆς δημοσιότητος, ὥστε νὰ δύναται τὸ κοινὸν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς διαγωγῆς ἑκάστου τῶν Γερουσιαστῶν, θεδαίως πολλὰ ὀλιγωτέρα καὶ ἡδὺν συμβῇ, καὶ ἴσως δὲν ἤθελεν καταστήσει μῆτε εἰς τὴν ἀντιρρητικὴν κατὰ τὴν ἀποσιώπησιν. Ἀφαίρεσον τὸ τυποκτόνον ἐκείνη ψήφισμα ἀφαίρει καὶ τὰς ἐνστάσεις τῶν πολιτῶν, ὅσας ἐπέφερον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀποτυχούσα ἐκτέλεσις αὐτοῦ· ἀφαίρει ἀρὰ σημαντικὴν μερίδα τῶν κακῶν, τὰ ὅποια κατέβλησαν τὸ ἔθνος εἰς διάστημα ἐνός αἵματος καὶ πιστεύει εὐκρινῶς, ὅτι, ἂν ἐφύλαττετο ἡ δημοσιότης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας, δὲν ἤθελεν ὑπερισχύσει οἱ δῆμοι τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθεροτυπίας, καθότι πρὸ τοῦ τέλους τῶν συζητήσεων τῆς ἡ κοινῇ γνώμῃ ἤθελε προφθάσει νὰ καταδικάσῃ ὡς ἐπιβλαβὲς τὸ ἐπιχειρήμα, καὶ ὡς παραδίδοι τὴν θεμελιωδὴν νόμον.

Ἰδού πῶς ὁ φόβος τῆς κοινῆς καταχρησεως, γινόμενος χαλινός, δύναται νὰ ἀναστήλῃ τὰς κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ κοινῆς βουλᾶς· καθότι ὅσας ἐπιχειρεῖται τί τοιοῦτον, ἡ δημοσία γνώμη στυλιτεύει ἀμέσως τὴν κακοήθειαν τῶν τολμωτῶν, καὶ παραδίδει αὐτοὺς εἰς τὴν δημοσίαν ὀργήν. Παράδειγμα οἱ ἑκπαιδευτοὶ κ. λ. τῆς παυσάσης Κυβερνήσεως, οἱ ὅποιοι, διὰ νὰ καλύψωσι τὸ ὄνειδος, ἀποφεύγουσιν, ὡς εἰ χρωκόποι τοὺς δανειστάς, οὕτω καὶ αὐτοὶ τοὺς ὀρθοκράτους τοῦ δημοσίου, ἀπαιτοῦντες παρ' αὐτῶν ἀκεραίαν τὴν παρακαταθήκην τῶν νόμων, τοὺς ὅποιους παρέδιδον, καὶ ἀπαρμειωτὸν τὴν εὐπραγίαν τοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας ἀνεδέχθησαν τὴν διατήρησιν καὶ ἀξίαν. Οὕτως ἀρὰ εἶναι ἀληθὲς ὁ λόγος τοῦ ἑκκεκλήτου, ὅτι Οὐδεὶς δίχα ἀπολείας καὶ ζημίας κακός ἐστι.

Διὰ ταῦτα πρέπει προσετι νὰ προφυλαχθῶμεν καὶ ἀπὸ τὴν μυστικὴν ψευδοφρίαν, τὴν ὅποιαν ἀπέδεδχθη ἡ τοῦ Ναυπλίου συνέλευσις (Κανὼν § 72), καθότι αὕτη ἀναγκασί εἰς ἐγκληματικὰς δίκας μόνον, ὅπου ὁ δικαστής, ἐκ τῶν τὰ ἱερὰ χρέη του, ἔχει συμφέρον νὰ μὴ ἐκτεθῇ καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν μίσος τῶν συγγενῶν καὶ τοῦ ὑποδίκου αὐτοῦ πολλάκις· εἰς τὸ βουλευτικὸν ὅμως, ὅπου ὡς ἐπιτροπὸι ἀποφασίζουσι περὶ ἀλλοτρίων συμφερόντων, συμφέρεται νὰ ᾔνοι γινώσκῃς ἡ γνώμη καὶ ψῆφος τοῦ βουλευτοῦ, διὰ νὰ κρίνῃ ὁ λαὸς, ἂν ἐκπληρῶν πρεπόντως τὰ καθήκοντά του, θέλῃ εἶναι καὶ εἰσαυθὺς ἀξίος τῆς ἐμπιστοσύνης του.

Δὲν δύναται νὰ μὴ ἀναγράψῃ καὶ τὴν ἐξῆς περικοπὴν τοῦ προειρημένου συγγράμματος, ὡς συμβάλλουσαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

• Θίλουσιν ἀντιπροβάλλει κατὰ τῆς δημοσιότητος, ὅτι εἶναι σύστημα ἀπιστίας.

• Ἀναμφιδόπως εἶναι τοῦτο· καὶ πᾶν καλὸν κατὰστημα πολιτικὸν θεμελιεύεται ἐπὶ ταύτης τῆς βάσεως. Εἰς τίνες πρέπει νὰ ἀπιστῶμεν, ἂν ὅχι εἰς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους δίδομεν μεγάλην ἐξουσίαν, καὶ μετὰ σφοδρῶς πειρασμούς, διὰ νὰ καταχρασθῶσιν αὐτήν; Θεώρησον τὰ ἀντικείμενα τῶν καθηκόντων αὐτῶν· δὲν εἶναι αἱ ἰδίαι αὐτῶν ὑπεθέσεις, ἀλλ' αἱ ὑποθέσεις ἄλλου, σχετικῶς ἀδιάφοροι, χαλεπαὶ καὶ περιπεπλεγμένοι, τὰς ὁποίας μόνον ἡ ὀκνηρία παρακινεῖ ὡς ἀμελῶσι, καὶ αἱ ὁποῖαι ὅμως ἀπαιτοῦν ἀντρυτὸν ἐπιμέλειαν. Θεώρησον τὰ προσωπικά των συμφερόντα· θέλεις ἰδεῖ αὐτὰ πολλάκις εἰς ἀντίκρουσιν μετὰ ἐκείνα, τὰ ὅποια εἶναι ἐμπιστευμένα εἰς αὐτοὺς. ἔχουσιν ὅλα τὰ μέσα τοῦ νὰ ὑπερεπώνται μετὰ ζήμιαν τοῦ δημοσίου, χωρὶς νὰ ἡμποροῦν νὰ ἐλεγχθῶσιν αἱ καταχρήσεις. Τί μένει λοιπὸν διὰ νὰ ὑπερνικήσωμεν ὅλα ταῦτα τὰ ἐπικίνδυνα ἐλατήρια, εἰμὲν νὰ πλάσωμεν ἕνα συμφέρον μίαν δυνάμειν ἀνωτάτης; καὶ ποῖον δύναται νὰ εἶναι τὸ συμφέρον τοῦτο, εἰ μὴ τὸ σέβας πρὸς τὴν δημοσίαν γνώμην, ὁ φόβος τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς, ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης; μονολογεῖ πᾶν ὅτι πηγάζει ἐκ τῆς δημοσιότητος;

• Ἡ ἐνέργεια τοῦ μεγάλου τοῦτου μέσου ἐκτείνεται ἐπὶ πᾶν, νομοθεσίαν, διοίκησιν, δικαιοσύνην. Ἀνευ δημοσιότητος μηδὲν ἀγαθὸν μόνον· ὑπὸ δὲ τὴν αἰγίδα τῆς δημοσιότητος, μηδὲν κακὸν διαρκεί.

• Ἄλλ' ὅχι μόνον, πολιτικῶς θεωρουμένου τοῦ πράγματος, εἶναι συμφέρον νὰ δημοσιεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν ῥητόρων, καὶ νὰ ᾔνοι φανερά ἡ ψευδοφρία· ἀλλὰ καὶ δικανικῶς εἶναι ἀναγκαῖον. Ὁ πληρεξούσιος ἡ βουλευτής, ὡς ἐπιτροπός, ἔχει τὰ αὐτὰ δίκαια καὶ χρέη, τὰ ὅποια διαγράφει τὸ ἐπιτροπικὸν σφάλλημα. Εἶναι δὲ οὕτως· τοῦ συναλλάγματος τοῦτου, ὅτι ὁ ἐντολεὺς καὶ ἐπιτροπὸς νὰ εἰμπορεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλλους ἀμοιβαίως. Πάρομαι καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν ἔθνος ὡς ἐντολεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῇ, ὅσα νομοθετήσῃ οἱ πληρεξούσιοι συμφώνως μετὰ τὴν δεθείσαν δυνάμιν· εἰ δὲ πληρεξούσιοι, νὰ δώσω-

σι λόγον τῶν πράξεων αὐτῶν· καὶ τοῦτο δύναται νὰ γένη μόνον ἐκ τῆς δημοσιότητος· ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτελεῖται πολλάκις πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐνταῦθα πάντοτε γίνεται τοῦτο ἀναγκασί· καθότι οἱ αὐτοὶ νόμοι συνδέονται καὶ αὐτοὺς. Ὅ, τί λοιπὸν καὶ λόγος ὅπως ὑπαγορεύει, καὶ νόμος κοινός διατάττει, πῶς θέλει εἶναι δυνατόν πολίτης ἑλλήν, ἀγαπῶν τὴν πατρίδα, νὰ μὴ ἀποδεχθῇ; Πᾶς νόμος, ἡ ψήφισμα, διὰ νὰ γένη ἀντικείμενον συζητήσεως, πρέπει νὰ ὑπῆρξῃ πρῶτον προβλημα ἀτομικὸν πληρεξουσίου τινός· τὸ δὲ νὰ οὐκ ἐκτελεῖται εἰς τὰ ἄλλα τρία ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς μυστικότητος, εἶναι ἀρπαγῇ, μὴ προσομοίη δόξης, εἶναι ἀδίκημα· ἐδῶ καταντᾷ ἡ πρότασις τοῦ προειρημένου ῥήτορος· ὥστε, μακρὰν τοῦ νὰ ὑπάρχῃ τὸ πρᾶγμα ὕβρις εἰς τοὺς ἄλλους πληρεξούσιους, εἶναι ἐξεναντίας παραδίδοι τῆς ἀληθείας· καθότι ἐλαττεῖται τῆς ιστορίας τὸ ἀκεραῖον.

Προβλέπω δὲ ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ προβλήματος καὶ ἄλλαν ὠφέλειαν· ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία τῶν συζητήσεων θέλει διατηρηθῇ εὐκαλύτερον· καθότι ὅσοι, μὴ ἔχοντες μῆτε νὰ προβάλλωσι, μῆτε νὰ ὁμιλήσωσι τί σπουδαῖον, ἀνίστανται μόνον διὰ νὰ ταραξῶσι τὴν Συνέλευσιν, θέλουσιν χαλινωγεῖσθαι γινώσκοντες, ὅτι ἡ ἀταξία καὶ ματασιολογία αὐτῶν σημειωθείσα εἰς τὰ πρακτικὰ, θέλει γένη εἰς τὸ κοινὸν γινώσκον· (*)· εἴπειτα καὶ τὰ πρακτικὰ θέλουσιν εἶναι περιεκτικώτερα, καὶ περιέχει οὕτω πραγματικὴν ἱστορίαν τῆς Συνελεύσεως, ἀναγκαζομένων τῶν γραμματέων νὰ σαφηνίζωσι καὶ τοὺς λόγους, δι' ὃν ἕκαστος τῶν πληρεξουσίων ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν του.

• Ἐπαγγελία πολίτου, λέγει ὁ ἑπικτήτης, ἐστὶ μηδὲν ἔχειν, διὰ συμφέρον, περὶ μηδενος βουλευέσθαι ὡς ἀπολύτου· ἀλλ' ὥστε ἂν εἴ ἡ χεὶρ, ἡ ὁ πόδις λογισμὸν εἶχον, καὶ παρηκολούθουν τῇ φυσικῇ κατασκευῇ, οὐδέποτε ἂν ἄλλως ὤρμησαν ἢ ὠρέθησαν, ἢ ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τὸ ὅλον. • Πολλοὶ μάλιστα οἱ πληρεξούσιοι χρεωστούν ἐπὶ τὸ ὅλον νὰ ἀναφέρωσι τὰς πράξεις αὐτῶν.

Τὰ σύνταγμα τῆς Γαλλίας τοῦ 1814 ἐπέταττεν, ὅτι αἱ συζητήσεις ἐν τῇ βουλῇ τῶν Ὁμοτίμων νὰ γίνωνται μυστικαί· ἡ βουλὴ ὅμως αἰσθανομένη πᾶσαν ἐλαττωταίαν διὰ τὴν μυστικότητα ταύτην ὡς πρὸς τὴν βουλὴν τῶν δημοτικών, ἐξῆλθε τρόπος νὰ ἀπαλλάγῃ τῆς ἐνοχῆς ταύτης, χωρὶς νὰ παραβιάσῃ τὸ κείμενον τοῦ συντάγματος. Διέταττε τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀναφορῶν καὶ τῶν περισσοτέρων λόγων, ἐδημοσίευσεν ἐπισήμως περιληπτικώτατα πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῆς, καὶ ἐπειδὴ τὰ πρακτικὰ δὲν ἐφάνερυν τὰ ὀνόματα τῶν ῥητόρων, ἐσυγχώρησε νὰ ἀνακηρύξῃ τοῦτο διὰ σχολίων σημανόντων αὐτοὺς ὀνομαστῇ. Τοῦ νέου συντάγματος καθήρτησεν ὁμοῦ καὶ τὴν μυστικότητα τῶν συζητήσεων.

Ὁ κανονισμὸς τῆς Συνελεύσεως μὴ εἶναι ἐλαττωτός ὡς συνεισφορὰν εἰς τὸν ἀπεκτρισμὸν αὐτοῦ θέλει δημοσιεύει κατόπιν τὸν κανονισμὸν τῆς Συνελεύσεως τῶν πληρεξουσίων τῆς Γενέως, τὸν ὅποιον συνέταξαν ὁ Κ. Δυμόντες κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς θεωρίας. Πικρὸν δὲ τὸν λόγον μου, κρίνω ἀρμόδιον νὰ παραβάλλω ἐνταῦθα τὸν ὅρκον τῶν ἡμετέρων πληρεξουσίων μετὰ ἐκείνον τῶν πληρεξουσίων τῆς προειρημένης πόλεως.

Ὁ ἑλληνικὸς ὅρκος.

Ὁρκίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς πατρίδος, μῆτε νὰ προβάλλω μῆτε νὰ ψηφίσω τί ἐναντίον τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους· κινεῖμενος ἀπὸ ἰδιωτικῆς ἢ πάθος· νὰ μὴ ἀποδείξω εἰς πρόσωπα, καὶ νὰ μὴ παραβλέπω τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον.

Ὁ ἑλβετικὸς.

Ὁμνύμεν ἐνώπιον Θεοῦ, νὰ μεταχειρισθῶμεν, ὡς φύλακες πιστοί, τὴν συνταγματικὴν ἐξουσίαν, τὴν ὅποιαν ἔχομεν ἀπὸ τοῦ συμπολίτου μας· ἐκτελοῦντες τὰ χρέη μας, νὰ συμβουλευόμεθα εἰς πάντα καὶ πρὸ πάντων τῇ ἀληθείᾳ αὐτῶν συμφερόντων, ὡς μὴ τὰ ὑπαγορεύει ἡ συνειδήσις.

Ὁμνύμεν, νὰ φυλάξωμεν πιστῶς τὸ μυστικόν, ὅσας θέλει μὴς προσταχθῇ τοῦτο ἐκ συγκρίσεως τοῦ παραστατικῆς συλλόγου.

Ὁμνύμεν, νὰ κατεσθάλωμεν πᾶσαν σπουδὴν διὰ νὰ περιποιώμεν εἰς τὴν δημοκρατίαν τὴν τιμὴν καὶ εὐδαιμονίαν, νὰ διατηρῶμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἐλευθερίαν τῶν ἀτόμων, τὰ ὅποια συνιστῶσιν αὐτήν.

Ὁμνύμεν, νὰ διατηρῶμεν ἀκράδαντον τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ τὰ χρεῖστα ἥθη, νὰ δώσωμεν τὸ παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους, καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν ἅπαντα τὰ καθήκοντα, ὅσα μὴς ἐπιβάλλει ἡ ἐνωσις μὴς εἰς τὴν ἑλβετικὴν ὁλομέλειαν.

Εἰδὲ ὁ Θεός, μάρτυς τῶν ἐπὶ σκέψεων τούτων, νὰ μὴς τιμωρήσῃ, ἐάν τὰς παραβῶμεν.

Τοσαῦτα ἐν τῷ παρόντι.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 20 Μαΐου 1832.

Γ. Ἀθανασίου.

(*) Ἐάν πληρεξούσιός τις, διαρκούσης τῆς Συνελεύσεως, προφέρῃ λόγους, ἡ ἐνωσις εἰς πράξεις, τὰς ὁποίας ἡ Συνέλευσις κρίνει ἀξίαν ἐπιτιμήσεως, δύναται αὕτη νὰ κἀμὲν πρᾶξιν ἐναντίον του, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ, ἐάν ἡ πρᾶξις αὕτη θέλῃ καταχωρηθῇ ἢ ὅχι· εἰς τὰ πρακτικὰ οὐδεὶς ὅμως ἐντάσσεται εἰς τὰ δικαστήρια διὰ γινώσκῃς ἡ δόξασίς, τὰς ὁποίας ἐφάνερυσεν εἰς τὴν Συνέλευσιν συγχωρεῖται μ' ὅλον τοῦτο ἡ δικαστικὴ ἐπικουράσις εἰς τοὺς πληρεξούσιους, οἵτινες ἤθελον νομίσαι ἑαυτοὺς ὑβρισμένους ἢ συκοφαντημένους. (Ἄρθ. 71 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Συνελ. τ. Πληρ. τῆς Γενέως.)

καί ρως καὶ καταλλήλως τὴν ὁποῖαν ἐναντίον τῆς ληστείας σὰς ἐμπιστεύεται δυνάμιν ἡ Κυβέρνησις.

Ἐπειδὴ ὁ κύριος σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν μέτρων εἶναι προληφθῆ τὸ κακὸν, ὅπου δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἀρχὴν, καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ ὅπου ἀνεφάνη χωρὶς τὴν παραμικρὰν, δύνατίν, ἐλάβῃ καὶ ἀησυχίαν τῶν κατοίκων ὅπου ἀπροφυλακτικὰ μέτρα ἀναγκαιῶν, θέλετε ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς προκριτοδημογέροντας τῶν χωρίων ἓνα ἢ δύο τῶν κατ' οἴκων, οἵτινες εἶναι εἰδημονέστεροι τῶν διόδων καὶ ἱκανώτεροι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοιοῦτου χρέους, νὰ παραφυλάττωσιν ἐκ διαλειμμάτων τὰς πορείας. Ὅπου ἡ ληστεία δὴ ἀνεφάνη, ἀναλόγως μὲ τὸν ἀριθμὸν θέλετε πέμψῃ εἰς τῆς πολιτοφυλακῆς τοὺς καταδιώκοντας, καὶ διὰ νὰ μὴ εὐνοήσῃ ποῦποτε ἄστυλιν, ἢ διὰ νὰ μὴ ἀπαντήσῃ δυνάμιν φέρροσιν, θέλετε συνεννοηθῇ μὲ τοὺς γειτνιαζοντας Διοικητάς, διὰ νὰ συνεισφέρωσιν ἐκ τῆς πολιτοφυλακῆς τὴν ἀναγκαίαν δυνάμιν οὕτως ἀνάλογος δυνάμεις ἐνωμένη θέλει καταδιώξῃ τοὺς ληστὰς καὶ θέλει τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν νόμων.

Προσκαλούμενοι, Κύριοι Διοικηταί, νὰ βάλετε εἰς ἐνέργειαν μέτρον, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους, σπεύσατε νὰ διπλασιάσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δραστηριότητά σας, καὶ νὰ κοινοποιήσετε τὰ κατὰ τῶν ληστῶν μέτρα εἰς τὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας λαόν. Λάβετε δὲ ὑπὸ ὄψιν σας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἰδεῖ ἀτιμωρητὰ τὰ μέτρα τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσα ἐκδικήσεως ἢ ἄλλης ἰδιοτελείας.

Ἡ διαγωγὴ ἐκάστου Διοικητοῦ εἰς τοιαύτην περίστασιν θέλει σημειωθῇ, καὶ ἡ Κυβέρνησις θέλει κάμει ἔργον σπουδαῖον νὰ τὴν ἐκτιμήσῃ κατ' ἀξίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαΐου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 229. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Πιέρης Μιχαήλος Γρηγοράκης διορίζεται Διοικητὴς Μονεμβασίας.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 233. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Δημήτριος Βύας, Τοποτηρητὴς Περαιώρας, διορίζεται Γραμματεὺς Ἐπεξεργαστῆς τῶν λογαριασμῶν, οἵτινες, κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 157 ἐγκρίσιν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ Κυρίου Ι. Κωλέττη, καὶ Κ. Δ. Χρηστίδου.

Β. Θέλει συμπαραλάβει καὶ ἓνα συμβοηθόν,

Γ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 249. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Γεράσιμος Μεταξᾶς διορίζεται Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Μήλου καὶ Κιμῆλου, ἀντὶ τοῦ Κυρίου Δρόσου Σιγάλα.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 277. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Γεώργιος Κοτσάκης διορίζεται Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Λεονταρίου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 278. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Νικόλαος Γέροντας διορίζεται Διοικητὴς Σίφνου, Μήλου καὶ Κιμῆλου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Ν. Κανούση.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΓΥΨΑΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Μὲ πλοῖον νεωστὶ ἐλθὼν ἐκ Μασσαλίας εἰς Ἰδραν ἦλθον ἰδιαίτερα γράμματα ἐκεῖθεν τῆς 20 τοῦ Μαΐου, τὰ ὅποια διαλαμβάνουν τὰς ἐξῆς εἰδήσεις.

α. Σήμερον ἐμάθομεν ἐπισήμως ἐνταῦθα ὅτι μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Λόρδου Γραϊ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰπουργείου, τὴν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Λόρδος Βελλιγκτων ἀνέβη εἰς τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰπουργείου. Ἐκ τούτου δὲ διηγήθη ὁ λαὸς, καὶ ἀκολούθησε μεγάλη πύρρυν.

αὐτὸν ἐν Λονδίῳ, ὥστε ἠναγκάσθη ὁ νέος ἀρχηγὸς τοῦ Ἰπου-
γίου καὶ κρυφῶς διελθεῖν ἀποφυγὴν τῶν κοινῶν ἱκανάκτησιν,
καὶ ἐν ταύτῃ παρετήθη τῶν πραγμάτων. Ἐμῶς δὲ πάλιν
ὁ ἄρτος Γραὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ οὕτως ἀπεκατε-
στάθη ἡ συχία.

«Μετά τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Κασιμίρου Περερίου διω-
ρίσθη ὁ αὐτὸς Ἰπουργὸς τῆς Γαλλίας, ὁ Στρατάρχης Σουλ-
τος, καὶ Κύριος Δερικὴς μετέβη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν
Ἐξωτερικῶν.

«Ὁ ἐν Πρεσβείοις Πρέσβυς τῆς Ῥωσίας μετεκαλέσθη παρὰ
τῆς Ἀρχῆς του, καὶ τὴν 8 τοῦ Μαΐου ἀνεχώρησεν εἰς Πετρού-
πολιν.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Ἀπριλίου. — Ἀναγνώσκουμεν εἰς τὴν
Σπαίρην τὰ ἑξῆς. «Ὁ Κύριος Ὁρλὸφ ἀνεχώρησεν ἐκ Λον-
δίνου, πεπεισμένος ὅτι αἱ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ὀλλαν-
δίας ἀραινέσεις τῆς Αὐλῆς του δὲν θέλουν ἀποβῆ ἄ-
τέλειστοι, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν προσδοκίαν τὴν ὑπὸ τῶν
ἐπικυρώσεων ἐξηγηθεῖσαν, τὰ ὑπολειπόμενα διάφορα εἰμ-
πορὸν νὰ συμβιβασθῶσι φιλικῶς μεταξὺ τοῦ Βελγίου
καὶ τῆς Ὀλλανδίας. Λέγεται ὡσαύτως ὅτι εἶναι εὐχαριστη-
μένοι οἱ Βέλγαι διὰ τὴν παρ' ὧν τῶν Δυνάμεων τῆς
Εὐρώπης ἀναγνώρισιν τοῦ γένους αὐτῶν ἡγεμόνος, καὶ ἐλ-
πίζουσιν ὅτι δὲν θέλουν ἀντιταχθῆ ἀνυπέδωκτα ἐμπόδια
εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.»

—Τὴν 26 τοῦ Ἀπριλίου πλῆθος πολιτῶν τοῦ Λονδίνου ὑπέ-
γραψαν ἐπιστολὴν τινα πρὸς τὸν Λόρδον Προεστῶτα τῆς πό-
λεως, δι' ἧς παρεκάλουν αὐτὸν νὰ συναθροίσῃ μεγάλην συνέ-
λευσιν, διὰ νὰ συζητηθῇ, ἂν πρέπη νὰ γένῃ ἀναφορά πρὸς τὸν
Βασιλέα ἀπὸ τοὺς πολίτας παρακαλοῦντας αὐτὸν νὰ χειρο-
τόνησιν νέους ὁμοτίμους ἱκανοὺς τὸν ἀριθμὸν, ὥστε νὰ νική-
σῃ τὸ προβούλευμα τῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ διαταγὴ πρὸς
τοὺς ἀντιπροσώπους των, νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν ἀπὸ τοῦ νῦν
περὶ κάμμιαις ἐισφορῶς ἐν τῷ τῶν Κοινῶν Συνεδρίῳ.

Ἡ Βόνα κυριεύεται πάλιν ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ Γαλλικῇ
στρατεύματα. Οἱ Ἀραβες φεύγοντες ἔκκυσαν ὅλα τὰ γεννή-
ματα τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπῆραν τὰς γυναῖκας, πνιδία καὶ γέ-
ροντας, φονεύσαντες ὅλους, ὅσοι δὲν ἐδύναντο νὰ τοὺς ἀκο-
λουθήσωσιν εἰς τὴν ὁρμητικὴν ἀναχωρησίν των.

Αἱ διχοφορίαι φυλαὶ αἱ γειτνιαζούσαι μετὰ τὸ Ἀλγέριον δὲν
παύουσιν νὰ ταράττουν τὸν τόπον μετὰ τὰς ληστείας των. Ἡ αὐ-
στηρά ὅμως ἐπαγρύπνησις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τὰς περι-
στέλλει συχνάκις, καὶ τὰς τιμωρεῖ. Οἱ φυλάρχαι δὲν λείπουν
νὰ στέλλωσι πρέσβεις πρὸς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν καὶ νὰ
διαβεβαιώνωσι πρὸς αὐτὸν τὴν ὑποταγὴν των, ἀλλὰ δὲν ἐμ-
μένουσι τόσο προαιρετικῶς εἰς τὰ ὁμολογημένα.

Τριῶντα καὶ δύο φρεγάται νέαι κατασκευάζονται κατὰ
τὸ παρὸν εἰς διάφορα ναυπηγεῖα τῆς Γαλλίας, ἐξ ὧν 13
μὲν φέρουσιν ἀνὰ 60 πυροβόλα, 17 δὲ ἀνὰ 52, καὶ 2
ἀνὰ 46. (Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

Αἱ εἰς τὰς Ἀζωρίους νήσους ναυτικαὶ δυνάμεις τοῦ Λόν-
δίνου συγκοινωνοῦν ἐκ δύο φρεγατῶν, δύο κορβετῶν, τριῶν
γαλεσσῶν, καὶ τεσσάρων βρικίων, φερόντων ὅλων ὁμοῦ 238
καρβύνα, ἐκτὸς τῶν 39 φορτηγῶν. Τὰ δὲ πληρώματα τῶν
πλοίων τούτων ἀνίστανται εἰς 3,000 ναύτας, ἐξ ὧν αἱ μὲν
1,200 Ἀγγλοὶ, αἱ δὲ 800 Πορτογάλλοι. Τὰ δὲ τῆς Ἰσπανίας
στρατεύματα συνίστανται εἰς 12,186 ἀνδρας, ἐν οἷς ἐν τῇ
Ἰσπανίᾳ 600 Ἀγγλοὶ, δύο τάγματα Γάλλων συμποσυνμέ-

νων εἰς 1,200, καὶ οἱ ἐπίλοιποι Πορτογάλλοι. Ἐδρίσκονται
εἰς τὰς Ἀζωρίους 1,200 σχεδὸν ἀξιωματικοί, οἵτινες μετὰ
σῶμα ἐξ 7,000 στρατοῦ μέλλουσιν νὰ συγκροτήσωσι τὴν φρου-
ρὰν τῶν νήσων, διὰ νὰ ἐκπλεύσωσιν αἱ τακτικαὶ δυνάμεις ἐπὶ
τὴν Πορτογαλίαν. Τὰ ὅπλα δὲ, τὰ ἐνδύματα, καὶ ζωοτρο-
φίαι, τὰ πολεμοφόδια, κτλ. ἐπικλήσαν ἐκ τῆς Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας μετὰ εἰκοσιδύο Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πλοῖα.

Ἀφοῦ διεδόθη εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ἡ χολέρα κατ' ἀρχὰς τοῦ
Ιουνίου 1831, μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, ὅτε
ἐπκυσεν ὁλοτελῶς, ἀνερχομένη ἡ νόσος εἰς 92 τμήματα, καὶ 4,956
χώρας. Ἡσθένησαν δὲ 538,339 ἄνθρωποι ἐξ αὐτῆς, ἐξ ὧν 298,
541 ἰατρειύθησαν, 237,408 ἀπέθανον, καὶ 2,390 ἐθεραπεύ-
οντο ἀκόμη.

Παρακαλέσθημεν νὰ καταχωρίσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα
μας τὴν ἐξῆς ἀνάκρισιν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ Γάλλου Ταχυδρόμου
Κύριον Χατελάνιον, Ταγματάρχην τῆς Ἐθνικῆς φρου-
ρᾶς, εἰς Παρίσιους.

Ἐκ Νεοκάστρου, 8 Ιουνίου (27 Μαΐου) 1832.

Ἀγαπητέ μου σύντροφε.

Εἰς τὸ 105 φύλλον τοῦ Γάλλου Ταχυδρόμου
τοῦ Σαββάτου τῆς 14 Ἀπριλίου 1832 μετὰ λύπης μου ἀνέ-
γνωνα ὅτι ὁ ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὑμᾶς ἀντεπιστέλλων σᾶς ἡ-
πάτησε μετὰ τὸ ἐκ Νεοκάστρου γράμμα τοῦ τῆς 22 Μαρτίου,
λέγων σας ὅτι αὐτοῦ ἐσυστάθησαν στρατιωτικὰ δικαστήρια
ἐκ Γάλλων καὶ προκρίτων Ἑλλήνων ἐντοπίων, διὰ νὰ κρί-
νωσι τοὺς ἐνόχους φόνου καὶ ληστείας, ἐστήθησαν ἐπὶ τοῦ-
το εἰς ὅλας τὰς ἐξοχὰς τὰς γειτνιαζούσας μετὰ τὴν Μοθώνην
καὶ τὴν Κορώνην κρημάστραι, διὰ νὰ φοβίζωσι τοὺς ἐγκλη-
ματίας καὶ νὰ τοὺς δεικνύωσι ταχίστην τὴν τιμωρίαν.»

Νομίζω χρεὸς μου πρὸς τὴν ἀλήθειαν νὰ σᾶς ὁμολογήσω
ὅτι ἡ διήγησις αὕτη εἶναι παντάπασιν ψευδής. Δύναμαι νὰ
σᾶς πιστοποιήσω, ὡς φρούραρχος διατελῶν τοῦ Νεοκάστρου
καὶ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς αὐτὴν μεγίστη
ἡσυχία, ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς εἶναι ἐν γένει ἀγαθοί, πρᾶοι
καὶ δεδομένοι εἰς τὴν βιομηχανίαν, καὶ ὅτι βασιλεύει μεγί-
στη ἀρμονία μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καὶ
τῶν στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς. Τὰ αὐτὰ σᾶς βεβαιώω καὶ
περὶ τῆς Μοθώνης, ὅπου ὑπάγω κατὰ κειροὺς διὰ νὰ προε-
δρεύω τῇ Αναθεωρητικῇ συμβούλιον τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
μοίρας τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων.

Εὐαρεστήθητε νὰ ἐγκαρδιώσετε ὅλους τοὺς ἀναγνώστας
τῆς ἐξαίρετου καὶ ἐπωφελοῦς ἐφημερίδος σας, καταπειθόν-
τες αὐτοὺς ὅτι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τόπον, εἰς τὸν ὅποιον ἔχω
τὴν τιμὴν νὰ διοικῶ Γαλλικὰ στρατεύματα, θέλω παρέχει
πάντοτε εἰς ὅλους ἡσυχίαν, ἀσφάλειαν καὶ οἰκισιν ὀγεινὴν,
τρία ἀνγκαιότατα πράγματα εἰς τὴν ὑπαρξίν ταύτων τῶν
ἀξιαγαπήτων καὶ δυστυχῶν Ἑλλήνων.

Πιστεύσατε τὴν εἰλικρινεστάτην ταύτην ὁμολογίαν ἐνὸς
φιλοπάτριδος τοῦ 1789 ἔτους, νέου μὲν τότε μαθητοῦ, ὑ-
στερον δὲ μαχητοῦ τοῦ Ιουλίου, ἐχθροῦ πάντοτε ὅλων τῶν
τυραννιῶν, καὶ ὅστις, ἀμεταγρέπτως εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας
καὶ ἰσότητος αὐτοῦ ἀρχὰς διαμένων, δὲν συστέλλεται τίποτε.

Δέχθητε, κτλ.

Ὁ συνδρομητὴς σας Γορβὴς Παρίσιος,
Συνταγματάρχης, Φρούραρχος τοῦ Νεοκάστρου.

Ο Γ. Εὐαρεστήθητε νὰ καταχωρίσετε τὴν ἐπιστολὴν μου
εἰς τὸ προσεχὲς ἐκδοθησόμενον φύλλον σας.

Α. 14. 4 Ιουνίου 1832.

Ε. Α.
ΣΑΒΑΤΩ. — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ,

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ε. π.α, Φοίνικες 36.

Εξαμηνιαία 18.

Τριμηνιαία 9.

Αι συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Τεχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Α. 34

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Περὶ πολλοῦ ποιουμένην τὴν διατήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ἐθνικοῦ Μουσείου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν ἀνδρὸς φιλοκάλου καὶ ἐκτιμῶντος τὰ λαμπρὰ τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα, καὶ πληροφορουμένην, ὅτι ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Ἰατρίδης ἐπεστάτησεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν συλλογὴν πολλῶν ἀρχαιοτήτων, ὅσα ὑπάρχουν ἤδη εἰς τὸ Μουσεῖον, καὶ ἀπέκτησεν ἱκανὴν περὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν αὐτὸ μέρος ἐμπειρίαν.

Διατάττει.

Α. Τὸ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ τῆς Αἰγίνης Μουσεῖον, ἀφ' οὗ χωρισθὲν ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην, τῆς ὁποίας ἄχρι τοῦδε ἀπετελεῖ μέρος, καὶ μετατεθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθόμενον ἐντὸς τοῦ Ὀρφανοτροφείου δωμάτιον, θέλει συγκροτῆ τοῦ λοιποῦ κατὰστημα ἰδιαιτέρον.

Β. Ὁ Κύριος Α. Ἰατρίδης διορίζεται Ἐπιστάτης τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἐπὶ μισθῷ 120 Φοινίκων κατὰ μῆνα.

Γ. Θέλει πᾶραλάβει ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτροπὴν ὅλα τὰ ἀναγομένα εἰς τὸ ἔθνικόν Μουσεῖον, ἀγάλματα, ἐπιγραφὰς, ἀνάγλυφα, νομίσματα, εἰκόνας, σφραγίδας, προτομὰς, ἀγγεῖα, καὶ ἕσα ἄλλα τῆς ἀρχαιότητος λείψανα περιέχει κατὰ τὸ παρὸν τὸ κατὰστημα τοῦτο· καὶ τοποθετήσας αὐτὰ κατὰ τὸν προσφύεστερον καὶ τακτικώτερον τρόπον, θέλει διευθύνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν τὸν κατάλογον αὐτῶν συνωδευμένον μὲ σημειώσεις ὅσον τὸ δυνατόν ἐξηγητικὰς, καὶ ἀναγκαίας παρατηρήσεις, καὶ εἰκασίας εὐστόχους.

Δ. Θέλει καθυποβάλλει διὰ τῆς Γραμματείας ταύτης καὶ ὅσα ἤθελε κρίνει συντείνοντα πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἔθνικοῦ Μουσείου.

Ε. Θέλει ἀναγγέλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην ἐγκαίρως τὰς γινομένας ἐκάστοτε προσθήκας ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Μουσεῖον, ἀφ' οὗ προηγουμένως τὰς σημειώσας εἰς τὸν κατάλογον· καὶ ὅσας ἤθελεν εἰδοποιηθῇ περὶ ἀνακαλύψεως ἀρχαιότητος τινὸς κινδυνευούσης ἢ νὰ ἐξαφανισθῇ παρημελημένη, ἢ νὰ γενῇ ἔρματι τῶν ῥινηλατούντων τοὺς τοιοῦτους ληστυροὺς, θέλει τὸ ἀναφέρει ὡσαύτως εἰς τὴν Γραμματεῖαν.

ΣΤ. Θέλει διορίσαι ἓνα ὑποεπιστάτην ἢ φύλακα τοῦ κατὰστηματος, μὲ μισθὸν 40 Φοινίκων κατὰ μῆνα.

Ζ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-

δεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΛΙΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 1201.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Διοικητὰς, Διοικητὰς, καὶ Διοικητικοὺς Τοποτηρητὰς.

Εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου ἀνεφάνησαν συγχρόνως λησταί. Ἡ μάστιξ αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς ὅποιον δῆποτε περιστατικὸν καὶ ἀν' χρεωστήται, εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔργον σας, Κύριοι, νὰ φροντίσετε νὰ καταδιωχθῇ καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος.

Ὑστερον ἀπὸ τὰ τελευταῖα δυσάρεστα περιστατικὰ, ἥθελε πράξει ἡ Ἐξουσία ἀνάξια καὶ τῶν καθηκόντων τῆς καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἃ δὲν σπεύσῃ μὲ ὅποιαδήποτε μίσα καὶ μέτρα νὰ ἐλευθέρωσιν τοὺς κατοίκους ἀπὸ αὐτὴν τὴν μάστιγα, τὴν πατρίδα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄνειδος, καὶ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πολίτου ἀπὸ αὐτὴν τὴν πυρκαϊάν.

Προτεῖ νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὅποια, κατὰ τὰς ὑπ' Ἀρ. 2,663 τῇ 15 Ἰουνίου 1830, 3,884 τῇ 13 Μαΐου 1831 καὶ 3,674 τῇ 11 Μαΐου 1831 ἐγκυκλίους τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐλήφθησαν ἐπὶ τῆς παυσάσης ἐξουσίας εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε καὶ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν κατοίκων ἀρμόζον νὰ μεταχειρισθῇ εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν τὰς πολιτοφυλακάς.

Ὅπου τὸ κακὸν τῆς ληστείας ἀνεφύη, ἐκεῖ θέλει διαταχθῇ ὁ διπλασιασμὸς τῆς πολιτοφυλακῆς κατὰ τὰς βάσεις τοῦ ὑπ' Ἀρ. 210 διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ὀφείλουσιν, ὅσας εἰς ὁ Διοικητὴς ἐγκρίνει νὰ ἐφελίσῃ καὶ ἐξ αὐτῶν διὰ τὸν ἰζὺον σκοπὸν, νὰ ἀκούωσι μετὰ προθυμίας τὰς διαταγὰς του· ὑπόκεινται εἰς εὐθύνην τῶν διαληφθεῖσων τριῶν ἐγκυκλίων, ὅσας εἰς παρακούσωσιν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν Διοικητῶν, ἢ δὲν ὁμολογήσωσιν ὅπου γνωρίζουν, ὅτι ὑπάρχει ἢ πάγει νὰ λάβῃ ἀρχὴν ἡ ληστεία, καὶ ὅπου δυνάμενοι νὰ συλλάβωσι ληστὰς, ἀδιαφοροῦν.

Μένει εἰς ὑμᾶς, Κύριοι Διοικηταί, νὰ μεταχειρισθῇτε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ